

"חניך בוגר"

התייחסות חינוכית לבוגרים שסיימו את תהליך ההתחנכות

מה ההבדל
 המהותי בין
 הילדים
 השונים?

אני חושב
 שנעשיתי גדול
 במיוחד
 אחרי שלמדתי
 לקשר את
 השוברים
 לבד.

(יהודה אטלס)

"הוא היה אומר, בן חמש שנים למקרא, בן עשר למשנה, בן שלש עשרה למצות, בן חמש עשרה לתלמוד, בן שמונה עשרה לחפה, בן עשרים לרדוף, בן שלשים לפח, בן ארבעים לבינה, בן חמשים לעצה, בן ששים לזקנה, בן שבעים לשיבה, בן שמונים לגבורה, בן תשעים לשיוח, בן מאה כאלו מת ועבר ובטל מן העולם" (מסכת אבות, ה, כ"א)

"גיל שלוש - עשרה לא צוין אצל בני תימן כמעט בשום דבר. מגיל זה ומעלה רק החלו מעלים אותו לתורה במניין הקרואים ומצרפים אותו למניין. אולם בתפילין ובמצוות נהג הוא הרבה לפני גיל שלוש - עשרה"

מהי ההבדלה
 ל"בוגר" - ילד,
 התפתחות פיזית,
 סיום life או צניין
 life תבונה?

(ר' יוסף קאפח, הליכות תימן, ירושלים, 1960, עמ' 182; הנ"ל, כתבים, א, ירושלים, תשמ"ט, עמ' 38 ואילך)

עד כמה צריך
 או ניתן "לפתח"
 קצת את החניך
 הבוגר?

תפקידנו
 כמייצגים
 אמיתיים
 הורית כולל
 מנהל הצרכים
 הקיומיים,
 רעיוניים וצרכיים.
 האם תפקידנו
 אמשיק להיות
 כלה עם אף מול
 הבוגרים?

"ההיא דאמתא דבי רבי חזיתיה לההוא גברא דהוה מחי לבנו גדול אמרה ליהוי ההוא גברא בשמתא דקעבר משום (ויקרא יט.יד) ולפני עור לא תתן מכשול דתניא ולפני עור לא תתן מכשול במכה לבנו גדול הכתוב מדבר" (מועד קטן יז' א')

"אותה אמה של בית רבי ראתה אדם מכה/ממחה בבנו הגדול, אמרה יהא אותו אדם בנידוי! משום שעבר על "בפני עיוור לא תיתן מכשול" שלמדנו ולפני עיוור לא תתן מכשול במכה את בנו הגדול הכתוב מדבר"

כשאני רוצה להתפנק
 קצת
 ואבא לא שם לב,
 אני בא ונעמד
 לו מתחת ליד
 ומניע ת'ראש
 מצד אל צד -
 וככה בכף
 הוא אותי מלטף.

(יהודה אטלס)

